

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sfk/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200803
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5019200803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): ONRDS a. s., so sídlom Dúbravská cesta 2, Bratislava, IČO: 47 068 051 (do 12.05.2020 obchodné meno: ZENCOR a. s.), zastúpený: advokátska kancelária agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 722 758, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102449612/2019 zo dňa 28. októbra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/205/2019-182 zo dňa 22. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/205/2019-182 z 22. septembra 2021 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 102449612/2019 z 28. októbra 2019 zrušuje a vec žalovanému vracia na ďalšie konanie.

II. Sťažovateľovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Žilina (správca dane) rozhodnutím č. 101669182/2019 z 9. júla 2019 (prvostupňové rozhodnutie) podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel v sume 6 068,33 eura na dani z pridanej hodnoty.

2. Správca dane dospel k záveru, že pri tvrdenom dodaní oxidu zinočnatého nebolo dostatočne preukázané, kto bol skutočným nadobúdateľom tovaru, keďže tovar prevzala iná spoločnosť (BIOMET Sp. z o. o.), než aká bola uvedená ako kupujúci (SYNTEK Sp. z o. o.), pričom preukázané nebolo ani presné miesto dodania tovaru, ani okolnosti jeho prepravy. Nebolo tak preukázané splnenie podmienok oslobodenia dane pri intrakomunitárnom dodaní do Poľska, ktoré žalobca deklaroval. Žalobca tvrdil, že tovar bol riadne dodaný a odberateľom bol oprávnenne prevzatý.

3. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 102449612/2019 z 28. októbra 2019 (preskúmané rozhodnutie) potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Žalobca podal správnu žalobu, v ktorej žiadal zrušiť ako nezákonné obe rozhodnutia daňových orgánov a vec vrátiť správcovi dane na ďalšie konanie a súčasne priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania.

5. Krajský súd v Žiline (správny súd) rozsudkom č. k. 30S/205/2019-182 z 22. septembra 2021 (napadnutý rozsudok) dospel k záveru, že žaloba bola nedôvodná, a podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (SSP) ju zamietol.

6. Správny súd sa na základe vykonaných dôkazov stotožnil so žalovaným, že žalobca nepreukázal nadobudnutie tovaru odberateľom SYNTEK Sp. z o. o. (ďalej aj „SYNTEK“), keďže nebolo preukázané, že tovar - oxid zinočnatý, ktorý bol podľa CMR prevzatý spoločnosťou BIOMET Sp. z o. o. (ďalej aj „BIOMET“), bol nadobudnutý od žalobcu. Vykonaným šetrením sa podľa správneho súdu nepotvrdila ani spolupráca medzi spoločnosťami BIOMET a SYNTEK. Prevzatie tovarov na území Poľska nebolo potvrdené odberateľom uvedeným na faktúrach a ani osobou uvedenou na CMR, teda nebol preukázaný nadobúdateľ tovaru. Túto skutočnosť nepotvrdili ani prepravné doklady, ktoré boli predložené daňovým subjektom. E-mail s určením adresy dodania tovaru nepotvrdzoval, že spoločnosť SYNTEK poverila spoločnosť BIOMET na prevzatie tovaru. Správny súd vyhodnotil tento e-mail len ako informáciu pre žalobcu, na akú adresu má byť tovar prepravený. Formálna stránka je len jedna z podmienok, aby bolo možné na základe predložených dokladov uznať oslobodenie od dane, ale súčasne tieto doklady musia byť odrazom reálneho plnenia.

7. Správny súd sa stotožnil so záverom správcu dane a žalovaného, že v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky oslobodenia od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu v zmysle ustanovení § 43 ods. 1, § 43 ods. 5 zákona č. 222/2004 o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (zákon o DPH). Správca dane pritom nespochybnil vykonanú prepravu tovaru do iného členského štátu, ale spochybnil nadobúdateľa tovaru v inom členskom štáte. Nadobúdateľ tovaru podľa správneho súdu nebol zistený a nebolo ani zistené, na koho prešlo právo nakladať s tovarom ako vlastník.

8. Správny súd vyhodnotil námietku vydania rozhodnutia daňového úradu v rozpore s § 65 daňového poriadku ako nedôvodnú, s poukazom na plnomocenstvo zo dňa 25. marca 2019, ktorým žalobca splnomocnil spoločnosť Accace, k. s., Bratislava, aby žalobcu zastupovala pri úkonoch voči príslušnému správcovi dane, a to najmä na podanie odvolania a iných opravných prostriedkov voči rozhodnutiam správcu dane. Z obsahu predmetného plnomocenstva správny súd nevyvodil, že by žalobca splnomocnil túto spoločnosť i na doručovanie písomností vydaných v rámci odvolacieho konania, a to konkrétne pokiaľ išlo o prevzatie preskúmaného rozhodnutia.

9. Správny súd uviedol, že napriek tomu, že dodanie tovaru do Poľska bolo potvrdené, relevantnou v danom prípade bola skutočnosť, že tovar nenadobudol žalobcom deklaroványm odberateľom a to spoločnosť SYNTEK, pričom práve túto skutočnosť žalobca deklaroval. Táto okolnosť následne viedla k záveru, že neboli splnené podmienky na oslobodenie od dane podľa § 43 zákona o DPH, čo súčasne pri existencii tovaru, ktorá nebola spochybnená, znamená, že išlo o dodanie tovaru v tuzemsku s následným určením rozdielu dane z dôvodu porušenia podľa § 19 ods. 1 v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. a), § 22 zákona o DPH, keď nepreukázal splnenie podmienok oslobodenia od dane podľa § 43 ods. 1 a 5 zákona o DPH.

III. Kasačná sťažnosť

10. Žalobca (sťažovateľ) podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú formálne odôvodnil podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) SSP tak, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ navrhol zmenu napadnutého rozsudku tak, že sa zruší preskúmané rozhodnutie a vec žalovanému vráti na ďalšie konanie.

11. Sťažovateľ nesúhlasil so závermi a tvrdeniami správneho súdu, uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré podľa neho nemali oporu vo vykonanom dokazovaní, nezohľadňovali jeho námietky vznesené v konaní a boli v rozpore so zisteniami žalovaného v preskúmanom rozhodnutí. Žalovaný a správca dane podľa sťažovateľa nelogicky spochybnili preukázanie dodania

tovaru odberateľovi SYNTEK, keď súčasne (v rozpore s predošlým tvrdením) rozhodli o vzniku daňovej povinnosti z dodania tovaru.

12. Správny súd podľa sťažovateľa ďalej v rozpore s vykonaným dokazovaním uviedol, že prevzatie tovaru na území Poľska nebolo potvrdené odberateľom uvedeným na faktúrach a ani osobou uvedenou na CMR, súčasne nesprávne vyhodnotil aj vykonané dokazovanie, keď uviedol, že túto skutočnosť nepotvrdili ani prepravné doklady, ktoré sťažovateľ predložil. Ako dôkaz taktiež neuznal ani e-mailovú komunikáciu s určením adresy dodania tovaru zo strany odberateľa - spoločnosti SYNTEK, ktorá mala potvrdiť prevzatie tovaru poverenou osobou - spoločnosťou BIOMET.

13. Sťažovateľ ďalej uviedol, že správny súd, napriek explicitnému potvrdeniu, že predmetný tovar (presne identifikovaný a nezameniteľný) spoločnosť BIOMET prevzala, a teda jej bol dodaný, konštatoval opak s odôvodnením z vyjadrenia spoločnosti BIOMET, ktoré uvádzalo, že „omylom potvrdila doklad o preprave - CMR“. Podľa sťažovateľa však spoločnosť BIOMET potvrdila, že namiesto CMR mala úmysel potvrdiť prevzatie tovaru na ostatných sprievodných dokumentoch, ktoré predmetný tovar doprevádzali.

14. Sťažovateľ tvrdil, že správny súd v napadnutom rozsudku v jednej časti konštatoval, že nespochybňuje vykonanú prepravu tovaru do iného členského štátu a v inej časti potvrdil jazdy vozidlom po určenej trase, čo však nepreukazovalo, že vozidlo bolo naložené predmetným tovarom. Ďalej neuviedol, ako hodnotil podporné doklady vo vzájomných súvislostiach s ostatnými dôkazmi a jednotlivo. Taktiež podľa sťažovateľa bolo od počiatku zrejmé, že zmluvným odberateľom bola spoločnosť SYNTEK a nie BIOMET, čo tvrdil správny súd. Okrem toho neuviedol, prečo neschopnosť poľskej daňovej správy kontaktovať odberateľa vyvracia vierohodnosť a preukaznosť dokladov.

15. Správny súd ďalej podľa sťažovateľa tvrdil, že prevzatie tovaru na území Poľska nebolo potvrdené ani odberateľom a ani osobou, ktorá bola uvedená na CMR, pritom spoločnosť BIOMET potvrdila prevzatie dodávaného tovaru v Poľsku, na mieste dodania určenom spoločnosťou SYNTEK, na všetkých dokladoch, ktoré je obvyklé potvrdzovať pri dodaní tovaru a pri ktorých to je možné rozumne požadovať. Spoločnosť BIOMET prevzatie zároveň potvrdila dodatočným osobitným listom a dokonca aj poľskému správcovi dane.

16. Žalovaný podľa sťažovateľa nesprávne konštatoval, že neboli splnené podmienky oslobodenia od dane (odberateľ je osobou identifikovanou pre DPH v inom členskom štáte), keďže tovar bol objednaný a dodaný spoločnosti SYNTEK, ktorá v čase dodania tovaru bola v Poľsku registrovaným platiteľom DPH a pod týmto svojím IČ DPH aj tovar objednala.

17. Sťažovateľ namietal, že žalovaný aj správny súd vo svojich odôvodneniach dospeli k navzájom rozporným záverom, keď na jednej strane konštatovali, že došlo k dodaniu tovaru a k prechodu práva nakladať s tovarom ako vlastníkom, no zároveň uviedli, že k takémuto prechodu práva nedošlo. Žalovaný taktiež neobjasnil a neodôvodnil, z akého dôvodu, a na základe akých skutočností a dôkazov počítal daň zo sumy uvedenej na faktúrach vystavených sťažovateľom voči spoločnosti SYNTEK. Ak žalovaný spochybnil všetky dokumenty a dôkazy preukazujúce dodanie tovaru spoločnosti SYNTEK, nebolo potom zrejmé, z akého dôvodu žalovaný postupoval tak, že základ dane a daň mala byť správne určená na základe faktúry vystavenej spoločnosti SYNTEK. Žalovaný taktiež podľa sťažovateľa opomenul celé znenie § 43 ods. 5 písm. b) zákona o DPH, keď ignoroval akékoľvek doklady preukazujúce prevzatie tovaru v Poľsku (bez odôvodnenia), pričom rovnaké dokumenty akceptoval za účelom preukázania dodania tovaru s miestom dodania v SR.

18. Žalovaný podľa sťažovateľa nesprávne poukazoval na absentujúce poverenie spoločnosti BIOMET na prevzatie tovaru udelené spoločnosťou SYNTEK. A to napriek jasnej inštrukcii k adrese dodania tovaru s uvedením spoločnosti „BIOMET“. Z uvedeného nepochybne vyplývalo, že spoločnosť BIOMET bola oprávnená prevziať tovar, a prepravca tovar aj spoločnosti BIOMET odovzdal a spoločnosť BIOMET prevzatie tovaru potvrdila. Žalovaný pritom opomenul, že z § 43 ods. 5 písm. b) zákona o DPH vyplývajú iné možnosti než predloženie „poverenia“.

19. Sťažovateľ tvrdil, že nebolo zrejmé a jasné, na základe čoho žalovaný potvrdzoval, že k dodaniu tovaru spoločnosti SYNTEK došlo, keď ju neskôr spochybnil aj s realizovanou úhradou, teda protiplnením za dodaný tovar, na str. 14 preskúmaného rozhodnutia.

20. Sťažovateľ namietal, že správca dane nesprávne odmietol vykonať ďalšie dokazovanie napriek existujúcim pochybnostiam o skutkovom stave a navrhnutým dôkazom zo strany sťažovateľa. Podľa sťažovateľa správca dane nezistil dodanie tovaru medzi spoločnosťami SYNTEK a Mono Alliance sp. z o. o. (ďalej „Mono Alliance“), hoci mal k dispozícii informácie, že spoločnosť BIOMET nadobudla predmetný tovar práve od Mono Alliance. Správca dane pritom výslovne uviedol, že nemá povinnosť skúmať celý reťazec obchodných vzťahov, čo sťažovateľ označil za účelové a nesprávne, keďže správca dane má právomoc zisťovať skutočnosti aj u iných daňových subjektov. Sťažovateľ považoval za chybu, že napriek navrhnutým dôkazom správca dane nezhrmáždil relevantné informácie o obchodných vzťahoch a obmedzil sa len na komunikáciu s poľskou daňovou správou, pričom kládol účelovo formulované otázky.

21. Podľa sťažovateľa správny súd nesprávne posúdil námietku týkajúcu sa doručovania preskúmaného rozhodnutia, keď akceptoval nelogické tvrdenie žalovaného, podľa ktorého splnomocnenie udelené zástupcovi sťažovateľa platilo len na podanie odvolania, nie však na prijímanie doručovaných písomností v odvolacom konaní. Sťažovateľ zdôraznil, že splnomocnenie bolo udelené zástupcovi Accace, k. s. na všetky úkony súvisiace s daňovými kontrolami vrátane vyrubovacieho konania, a teda sa vzťahovalo aj na odvolacie konanie a iné konania, ako aj na doručovanie písomností v rámci týchto konaní. Splnomocnenie obsahovalo demonštratívny výpočet jednotlivých úkonov, čo podľa sťažovateľa potvrdzovalo jeho širší rozsah.

22. Sťažovateľ poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR a krajských súdov, ktorou podporoval svoju argumentáciu o nesprávnom právnom posúdení veci a procesných pochybeniach správnych orgánov aj súdu. Konkrétne sa dovoľával rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžfk/18/2018 z 8. júla 2020, v ktorom došlo k zrušeniu prvostupňového rozsudku z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Zdôraznil, že na vyvrátenie žalobným námietok všeobecné odkazy na ustálenú judikatúru bez uvedenia konkrétnych právnych záverov nepostačujú, a že sudy majú povinnosť konkrétne sa vysporiadať s rozhodnými právnymi a skutkovými okolnosťami veci.

23. Sťažovateľ tiež argumentoval tým, že mu bolo nesprávnym procesným postupom znemožnené efektívne uplatniť svoje procesné práva, čo viedlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky správneho súdu vo veciach sťažovateľa proti žalovanému, na ktoré mal správny súd primerane prihliadnuť. Sťažovateľ poukázal aj na rozhodnutia žalovaného, v ktorých sa konštatovalo, že skutkové zistenia musia byť založené na objektívne overených dôkazoch a nie len na formálnych úvahách správcu dane.

24. Na záver sťažovateľ poukázal na judikatúru k povinnosti súdu rozhodnutie náležite odôvodniť.

25. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Posúdenie kasačnej sťažnosti

26. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. b) SSP v znení účinnom do 30. júna 2023), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal v medziach kasačnej sťažnosti napadnutý rozsudok a dospel k názoru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

27. Podstatné sťažnostné body sa týkajú viacerých sporných otázok.

28. Sťažovateľ z rôznych aspektov (nesprávne právne posúdenie, nedostatočné odôvodnenie, nedostatočné zistenie skutkového stavu, nesprávne vyhodnotenie dôkazov) brojil proti tomu, že mu nebolo uznané splnenie podmienok oslobodenia od dane pri tvrdenom intrakomunitárnom dodaní do Poľska v zmysle § 43 zákona o DPH. Vo svetle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-676/22 z 29. februára 2024 (B2 Energy s. r. o.), ktorý bol vydaný až po napadnutom rozsudku, ale poskytol záväzný výklad tu aplikovateľných ustanovení európskeho práva (najmä východiská a závery v bodoch 24 - 39), získala na význame predovšetkým žalobná a sťažnostná námietka sťažovateľa proti nevykonaniu dokazovania správcou dane a žalovaným k zisteniu ostatných článkov (možného) reťazca na území Poľska. Pre oslobodenie od dane by totiž nemuselo byť nevyhnutne preukázané, že tovar bol

dodaný (odovzdaný) do Poľska práve tomu odberateľovi, ktorému bola vystavená faktúra, ale mohlo by postačiť, keby sa preukázalo, že išlo o dodanie do Poľska, osobe identifikovanej v Poľsku na účely DPH (v zmysle § 43 ods. 1 písm. b/ zákona o DPH). Kasačný súd tiež poukazuje na súvisiace úvahy uvedené v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sfk/23/2023 z 27. júna 2024.

29. Sťažovateľ sa domáhal vykonania dokazovania v tomto smere potom, ako spoločnosť BIOMET potvrdila, že rovnaký tovar i so sťažovateľovým certifikátom nadobudla, ale nie od sťažovateľa, a opäť potom, keď spoločnosť BIOMET uviedla, že kúpila tovar od poľskej spoločnosti Mono Alliance. Takéto zisťovanie, keby ho finančné orgány vykonali, mohlo viesť k preukázaniu existencie tohto reťazca a v konečnom dôsledku k splneniu podmienok oslobodenia od dane. Sťažovateľ tieto návrhy činil zjavne s vidiinou toho, že by sa mohlo preukázať, že práve SYNTEK bol prvým článkom reťazca v Poľsku. Z týchto prípadných zistení by potom bolo možné urobiť záver, komu bol tovar intrakomunitárne dodaný (vrátane priradenia prepravy).

30. Odpoveďou žalovanému však bolo sťažovateľovi v podstate len to, že nie je úlohou správcu dane skúmať, komu bol tovar v tuzemsku dodaný. V okolnostiach veci však bolo namieste vyhovieť dôkaznému návrhu sťažovateľa a vykonať primerané pokusy o zaobstaranie potrebných informácií, napríklad zisťovaním okolností pohybu tovaru u spoločnosti Mono Alliance, vrátane zistenia jej dodávateľa. Až v prípade, keby z takéhoto dokazovania nevyplývali potrebné zistenia o tom, či a komu bol tovar sťažovateľom dodaný, bolo by možné považovať záver o nepreukázaní podmienok oslobodenia od dane za taký, ktorý vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Finančné orgány však v tomto smere nevykonali žiadnu aktivitu, čím došlo k porušeniu § 24 ods. 2, ods. 4 Daňového poriadku, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP. Na takéto námietky nedal ani správny súd uspokojivú odpoveď, ktorý uviedol, že daňové orgány sa s návrhmi na doplnenie dokazovania vysporiadali, a potom sa vo svojich úvahách vracal k tomu, že sa nepreukázal vzťah medzi sťažovateľom a spoločnosťou BIOMET, resp. že sa nepreukázalo dodanie odberateľovi SYNTEK na základe dokladov. Správny súd tak vec nesprávne právne posúdil, keď mal považovať žalobnú námietku proti nevykonaniu navrhnutého dokazovania za dôvodnú.

31. Pokiaľ ide o e-mail, ktorý mal pochádzať od deklarovaného poľského odberateľa SYNTEK, kasačný súd sa nestotožňuje s tvrdením sťažovateľa, že ide o doklad potvrdzujúci udelenie poverenia spoločnosti BIOMET na prevzatie tovaru. Vyhodnotenie obsahu tohto e-mailu finančnými orgánmi, podľa ktorých išlo iba o určenie adresy dodania, je súladné s pravidlami hodnotenia dôkazov. Preto teda nejde o doklad, ktorý by bez ďalšieho preukazoval, že spoločnosť BIOMET bola poverená na prevzatie tovaru odoslaného sťažovateľom v zmysle § 43 ods. 5 zákona o DPH, resp. že ho prevzala na konci reťazca, na ktorého začiatku stál ako dovozca SYNTEK, ale zároveň ho treba vyhodnocovať v spojení s ostatnými dôkazmi. Na druhej strane však platí, že aj tento e-mail zapadá do verzie udalostí, ktorú predkladá sťažovateľ; jedným dychom však treba dodať, že takto kreslený obraz má naďalej nevyplnené miesta, keď nateraz chýba dôkaz o prepojení medzi spoločnosťami SYNTEK a BIOMET, prípadne Mono Alliance.

32. Napadnutý rozsudok nedáva dostatočne zrozumiteľnú odpoveď ani na opakovanú námietku sťažovateľa, ktorý už od administratívneho konania namieta, že na jednej strane finančné orgány a potom aj správny súd spochybňujú dodanie tovaru od sťažovateľa poľskému odberateľovi SYNTEK, tvrdiac, že sa nepreukázalo, že nadobudol právo nakladať s tovarom ako vlastník, a na druhej strane mu bola dovyrubená daň práve na základe faktúry pre odberateľa SYNTEK. Sťažovateľ sa dožadoval odpovede, prečo finančné orgány vychádzali práve zo sumy (bez DPH) uvedenej na tejto faktúre. Odpoveďou mu bolo v zásade len to, že nie je spochybnená preprava tovaru, ale nebolo zistené, na koho prešlo právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri potvrdenej existencii tovaru malo ísť o tuzemské dodanie a daňová povinnosť vznikla dňom dodania tovaru podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH. Sťažovateľ však oprávnene namieta, že finančné orgány v podstate nereagovali na námietku sťažovateľa tvrdiaceho, že súčasne vychádzajú z navzájom si odporujúcich záverov - jednak že nie je preukázané dodanie spoločnosti SYNTEK podľa faktúry, a zároveň, že práve faktúra vystavená spoločnosti SYNTEK predstavuje protihodnotu, za ktorú bol tovar dodaný. Ani správny súd zrozumiteľne nereagoval na takúto žalobnú námietku. V tejto časti je tak napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Pritom ani kasačný súd nespochybňuje, že je (v prípade preukázaného dodania tovaru) potrebné zistiť protihodnotu, aby bolo možné správne určiť daň v zmysle § 22 ods. 1 zákona o DPH, a nevyklučuje, že postup žalovaného mohol byť vecne správny; jeho úvahy však neboli dostatočne odôvodnené.

33. Vyššie uvedené vady preskúmaného rozhodnutia a ich nesprávne vyhodnotenie správnym súdom viedli podľa § 462 ods. 2 SSP k zmene napadnutého rozsudku, zrušeniu preskúmaného rozhodnutia a vráteniu veci žalovanému.

34. K námietke týkajúcej sa nesprávneho doručenia preskúmaného rozhodnutia kasačný súd len na okraj odkazuje na úvahy vo svojom skoršom rozhodnutí vo veci rovnakého žalobcu sp. zn. 1Sfk/142/2022 z 29. októbra 2024, kde kasačný súd uznal argumentáciu žalobcu o pochybeniach pri doručovaní. V súdnej veci však sťažovateľ namietal tieto vady iba v súvislosti s efektívnym skrátením lehoty na prípravu žaloby. S ohľadom na úspech sťažovateľa vo veci z iných dôvodov je tak táto žalobná a sťažnostná námietka bez významu.

35. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného, prípadne na jeho pokyn správcu dane, aby doplnili dokazovanie v smere zisťovania obchodného reťazca v Poľsku, najmä pokiaľ ide o tvrdý pohyb tovaru cez spoločnosť Mono Alliance, a po doplnení (úspešnom či neúspešnom) skutkového stavu tento nanovo vyhodnotili, rešpektujúc aktuálnu judikatúru kasačného súdu i Súdneho dvora Európskej únie, a zohľadňujúc aj genézu sťažovateľových tvrdení v celom konaní. Pritom je možné si predstaviť rôzne závery finančných orgánov, vrátane prípadnej zmeny dôvodov rozhodnutia, v závislosti od ustáleného skutkového stavu. V prípade, že bude nové rozhodnutie založené na obdobných záveroch ako preskúmané rozhodnutie, bude okrem iného nutné i zrozumiteľné odôvodnenie spôsobu určenia protihodnoty tuzemského dodania.

36. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania pred správnym súdom ako aj pred kasačným súdom, a to vzhľadom na to, že sťažovateľ bol v konaní úspešný.

37. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.